

Resource: Study Notes (Biblica)

License Information

Study Notes (Biblica) (Dutch) is based on: Biblica Study Notes, [Biblica Inc.](#), 2023, which is licensed under a [CC BY-SA 4.0 license](#).

This PDF version is provided under the same license.

Study Notes (Biblica)

GEN

Genesis 1:1-2:25, Genesis 3:1-24, Genesis 4:1-5:32, Genesis 6:1-8:14, Genesis 8:15-11:32, Genesis 12:1-14:24, Genesis 15:1-20:18, Genesis 21:1-22:24, Genesis 23:1-25:18, Genesis 25:19-28:9, Genesis 28:10-31:55, Genesis 32:1-35:29, Genesis 36:1-38:30, Genesis 39:1-41:57, Genesis 42:1-45:15, Genesis 45:16-50:26

Genesis 1:1-2:25

Genesis is het eerste boek van het Oude Testament in de Bijbel.

In de Griekse taal betekent het woord Genesis 'begin'. Dit boek beschrijft het begin van de menselijke geschiedenis, evenals het begin van zonde en redding.

Het bevat ook twee verhalen die het begin van de schepping beschrijven. Het eerste verhaal is te vinden in Genesis 1:1 – 2:3. Het tweede verhaal bevindt zich in Genesis 2:4-25.

Samen laten de verhalen zien dat God de liefdevolle Schepper van het leven is. Hij is de Schepper van alles wat bestaat.

Gods woorden schiepen de hemelen, de aarde en alles daarin. Het land gehoorzaamde Gods woorden en bracht planten voort. God gebruikte het stof van de aarde om dieren en mensen te vormen.

Adam gaf alle dieren die God had gemaakt een naam. Hij sprak een prachtig gedicht uit toen God Eva naar hem bracht. Dit was het eerste huwelijk.

God zegende Adam en Eva en gaf hen alles wat ze nodig hadden. Ze woonden in de Tuin van Eden. God gaf hen werk te doen. Hun taak was om heersers te zijn over wat God had gemaakt. Dit betekende dat ze voor de tuin moesten zorgen.

God had hen verteld dat ze van alle planten in de tuin mochten eten, behalve van één. Ze mochten niet eten van de boom van de kennis van goed en kwaad. Adam en Eva gehoorzaamden God en leefden in volledige vrede met Hem. Ze leefden ook in vrede met elkaar en met alles wat God had geschapen.

God rustte op de zevende dag van zijn scheppingswerk. Deze dag staat bekend als de

sabbatdag. Deze zeven dagen toonden aan dat de schepping voltooid was. God was tevreden en verklaarde dat zijn wereld zeer goed was.

Genesis 3:1-24

Dit verhaal gaat over het ontstaan van de zonde op aarde. Het beschrijft het kwaad in de gedaante van een slang. Dit was een manier om naar de duivel te verwijzen.

De slang verleidde Adam en Eva om ongehoorzaam aan God te zijn. Ze stopten met vertrouwen op God en kozen iets te doen dat tegen de wil van God inging. Ze aten van de boom van de kennis van goed en kwaad, wat de eerste zonde was. Hierdoor beseften ze dat ze naakt waren. Vervolgens werden ze bang en verborgen zich voor God.

Het leven op aarde was niet meer zoals God het bedoeld had. Er was geen volledige vrede meer tussen mensen, God en de aarde. God had Adam en Eva eerder opgedragen om kinderen te krijgen. Ze moesten het land bewerken en ervoor zorgen. Maar nu zou het krijgen van kinderen pijnlijk zijn. Het bewerken van het land zou moeilijk worden. Mensen zouden sterven omdat ze niet konden eten van de boom des levens. En de slang zou altijd de vijand van de mens blijven.

Dit betekent niet dat dieren zoals slangen kwaadaardig zijn. Het betekent dat de duivel en kwaadaardige geestelijke wezens vijanden zijn. Zij zijn vijanden van God en alles wat God heeft geschapen. De hele schepping werd onder een vloek geplaatst vanwege de zonde en moest lijden. Maar Gods woorden aan Eva bevatten een belofte. Op een dag zou een mens Gods vijanden verpletteren. Dit gebeurde toen Jezus naar de aarde kwam, stierf en uit de dood werd opgewekt.

Genesis 4:1–5:32

De stamboom van Adam en Eva is vastgelegd in Genesis. Het beschrijft verhalen over een paar van hun kinderen. Hun zonen Abel en Kaïn voerden het werk uit dat God aan de mensen had toevertrouwd. Ze zorgden voor dieren en bewerkten het land. Ze onderhielden een relatie met God en brachten Hem offers.

Toen Kaïn boos en verdrietig was, liet hij zich beheersen door zonde en doodde Abel. Dit is de eerste moord die in Genesis is opgetekend. Het laat zien hoe zonde problemen veroorzaakt binnen families. Kaïn werd een bouwer in plaats van een boer. Sommige kinderen uit Kaïns geslachtslijn zorgden voor vee, anderen werden muzikanten, en weer anderen werkten met metalen gereedschappen. Dit toont het begin van verschillende soorten menselijke arbeid.

Kain's achterkleinzoon Lamech was gewelddadig en vol trots. Dit stond in contrast met de kinderen en kleinkinderen van Adams zoon Set. Na Set begonnen mensen de naam van de Heer aan te roepen. Dit betekent dat zij tot God baden (gebed), Hem aanbaden en Hem volgden.

Enoch was hier een voorbeeld van. Genesis vermeldt verder niets over de familie van Kaïn. In plaats daarvan wordt de geslachtslijn van Adam via Set genoemd. God koos ervoor om door de geslachtslijn van Set te werken in zijn plan om de wereld te redden. Noach maakte deel uit van het nageslacht van Set.

Genesis 6:1–8:14

In Genesis 1:31 vermeldt de schrijver van Genesis dat God alles wat Hij had gemaakt, zag. Hij was tevreden omdat het zeer goed was.

Toen God de mens schiep, gaf Hij hen de opdracht de aarde te vullen. Hiermee bedoelde God dat Hij wilde dat de aarde gevuld zou zijn met goede dingen. In plaats daarvan leefden mensen echter levens die beheerst werden door de kracht van zonde. Ze vulden de aarde met kwaad en schadelijke zaken.

Een voorbeeld hiervan was het huwelijk tussen vrouwen en de zonen van God. De schrijver van Genesis merkte op dat God zag hoe zondig iedereen was. God was niet tevreden en voelde zich hier erg verdrietig over.

Dus God beperkte het aantal jaren dat mensen konden leven. Hij besloot ook te vernietigen wat hij had geschapen. Maar Noach had vertrouwen in God en gehoorzaamde Hem. Dat is wat het betekent om trouw met God te wandelen. God was zeer tevreden met Noach.

God bracht oordeel over de mensen en de aarde door middel van de zondvloed. Toch toonde God ook genade. Hij redde Noach, zijn familie en een paar van elk diersoort.

Genesis 8:15–11:32

Na de zondvloed was de aarde als nieuw. God gaf een nieuwe start van het leven op aarde met Noach en zijn familie. Hij deed hetzelfde met de dieren die op de ark waren.

God sloot een verbond. Dit was een verbond met Noach, zijn familie en alle levende wezens op aarde.

Toch vernietigde de zondvloed de macht van de zonde over de mens niet. De stad Babel en de toren waren voorbeelden van hoe de zonde voortduurde. Mensen werkten samen tegen God. De toren die ze bouwden, toonde aan hoe trots ze waren. Ze wilden in de stad Babel blijven in plaats van de aarde te bevolken. Pas toen ze niet langer dezelfde taal spraken, verspreidden ze zich over de wereld.

De geslachtslijnen van Jafet, Sem en Cham laten zien hoe dit gebeurde. Deze geslachtslijnen zijn een verslag van het ontstaan van vele bevolkingsgroepen.

Genesis vervolgt het verhaal van Noachs familie via Sem. God besloot om door de geslachtslijn van Sem te werken in zijn plan om de wereld te redden. Abram was een lid van Sems nageslacht.

Genesis 12:1–14:24

God deed een belofte aan Abram. Abram moest het land en de familie van zijn vader in Mesopotamië verlaten en naar een nieuw land gaan. God zou van Abrams nageslacht een groot volk maken, wat inhield dat er veel kinderen en kleinkinderen uit Abram zouden voortkomen.

God zou alle naties op aarde zegenen vanwege Abram. Bovendien zou God het nageslacht van Abram het land Kanaän geven om in te wonen.

De verhalen in Genesis tonen hoe God trouw was in het nakomen van zijn beloften aan Abram. Ze laten

zien hoe Abram soms trouw was aan God en soms niet. Hij was trouw toen hij naar Kanaän ging met Sarai, Lot en al hun bezittingen. Hij was trouw toen hij weigerde rijk te worden van de koning van Sodom. Hij vertrouwde erop dat God zou voorzien in wat hij nodig had.

Abram was niet eerlijk toen hij tegen de Farao loog over Sarai. Hij vertrouwde er niet op dat God voor hem zou zorgen in Egypte. Toch bleef God Abram trouw, zelfs toen Abram zelf niet trouw was. God beschermde Abram en Sarai in Egypte en zegende hen met rijkdom.

God herhaalde zijn beloften aan Abram nadat Lot naar een ander gebied was verhuisd. God gaf Abram succes toen hij Lot redde van de koningen die Sodom aanvielen. Na de strijd erkende Melchizedek dat God voor Abram zorgde. Melchizedek zegende Abram in de naam van God.

Genesis 15:1–20:18

In Genesis hoofdstuk 15 herhaalde God zijn beloften om Abram land en een groot nageslacht te geven. Hij deed dit door een verbond met Abram te sluiten. Maar Sarai had nog geen kinderen gekregen, waardoor Abram niet begreep hoe God zijn familie tot een groot volk zou maken. Toch geloofde Abram in Gods belofte dat hij een zoon zou krijgen.

Abrams geloof behaagde God. Abram werd rechtvaardig voor God verklaard door zijn geloof in God. Dit wordt ook wel rechtvaardiging genoemd. God stelde zijn verbond met Abram in werking door het offer van dieren.

In Genesis hoofdstuk 17 vernieuwde God zijn verbond met Abram. Hij veranderde de namen van Abram en Sarai in Abraham en Sarah. Hij legde uit dat zijn verbond met Abrahams nageslacht eeuwig zou zijn. Het teken van het verbond was de besnijdenis. Gods belofte van een zoon liet lang op zich wachten voordat deze werd vervuld. Hierdoor vonden Abraham en Sarah het moeilijk om God volledig te vertrouwen.

Abraham kreeg een zoon met de slavin van Sarah, die Hagar heette. Abraham loog tegen de koning van Gerar over zijn vrouw Sarah. Sarah lachte en geloofde Gods belofte niet dat ze een kind zou krijgen. Maar God maakte duidelijk dat Abraham en Sarah de ouders van een zoon zouden worden.

De drie mannen die hen bezochten, vertelden dat hun zoon Isaak binnen een jaar geboren zou worden. God zou het verbond via Isaak voortzetten. Hoewel Abraham en Sara niet volledig op Hem vertrouwden, beschermde God hen. Hij beschermde ook de mensen in hun nabijheid. Hij beschermde Hagar in de woestijn en beloofde Ismaël te zegenen. Hij redde ook Lot toen Sodom en Gomorra werden vernietigd.

Genesis 21:1–22:24

Abraham bleef trouw aan God en riep Zijn naam aan. God hield Zijn belofte om Abraham en Sarah een zoon te geven. Hij had beloofd Zijn verbond met Abraham voort te zetten via Isaak. Toch zei God tegen Abraham dat hij Isaak moest offeren.

Dit was een test om te zien of Abraham volledig op God vertrouwde om voor hem te zorgen. Abraham was bereid te gehoorzamen omdat hij geloofde dat God zijn beloften zou nakomen. Dit wordt uitgelegd in Hebrreeën 11:19. God weerhield Abraham ervan Isaak te offeren. Hij zorgde voor een ram om in plaats daarvan geofferd te worden.

Dit was een afbeelding van iets dat honderden jaren later zou plaatsvinden. God gaf Jezus als een offer om mensen van zonde te redden. God was zeer tevreden dat Abraham hem volledig vertrouwde en bereid was hem te gehoorzamen. Dit was niet hetzelfde als de praktijk van het offeren van kinderen in het Oude Testament. God herhaalde de zegeningen van het verbond aan Abraham.

Genesis 23:1–25:18

Abraham ondernam verschillende acties om ervoor te zorgen dat Isaak de zegeningen van Gods verbond ontving.

Toen Isaak jong was, stuurde Abraham Hagar en hun zoon Ismaël weg. Toen Isaak ouder was, stuurde Abraham ook de zonen weg die hij had gekregen na de dood van Sara. Hij deed dit om te voorkomen dat zijn kinderen bij zijn bijvrouwen problemen zouden veroorzaken voor Isaak.

Abraham zorgde ervoor dat Isaak niet met een Kanaänitische vrouw trouwde. Hij zorgde er ook voor dat Isaak in Kanaän bleef wonen nadat hij met Rebekka trouwde. Dit deed hij omdat God had

beloofd het land Kanaän aan Abrahams familie te geven.

Abraham bezat het land nog niet. Hij had zelfs problemen met de Filistijnen, die de putten overnamen die hij had gegraven. Het enige stuk land in Kanaän dat Abraham bezat, was de grot waar Sara begraven was.

Genesis 25:19–28:9

Genesis vervolgt het verhaal van Abrahams nageslacht via Isaak. God koos ervoor om door Isaaks nageslacht te werken in Zijn plan om de wereld te redden.

Echter, de leden van Abrahams familie waren niet altijd trouw aan God. Isaak loog over Rebekka, net zoals Abraham over Sara tegen de farao had gelogen. Toch bleef God trouw aan zijn deel van het verbond.

God zegende Isaak te midden van de Filistijnen. God herhaalde aan Isaak het verbond dat Hij met Abraham had gesloten. God schonk Isaak kinderen en beloofde het verbond voort te zetten via Jakob. Dit was duidelijk vanaf het moment dat Jakob en Ezau werden geboren.

Ezau respecteerde de rechten van de oudste zoon binnen de familie niet. Rebekka en Jakob misleidden Isaak zodat Jakob de vaderlijke zegen ontving die eigenlijk aan Esau toebehoorde. Dit leidde tot ernstige problemen binnen de familie.

Jacob vluchtte uit het land dat God aan het nageslacht van Abraham had beloofd. Hij deed dit om zijn leven te redden. Toch vertrouwde Isaak erop dat God zijn verbond via Jakob zou voortzetten.

Genesis 28:10–31:55

De verhalen in Genesis over de nakomelingen van Isaak gingen verder via Jakob. God koos ervoor om door de nakomelingen van Jakob te werken in zijn plan om de wereld te redden.

In Betel verscheen God aan Jakob in een droom. God herhaalde het verbond dat Hij met Abraham en Isaak had gesloten. Hij beloofde Jakob veel nakomelingen en het land Kanaän. God verzekerde dat de hele wereld gezegend zou worden door Jakobs nageslacht.

De overige verhalen over Jakob tonen Gods trouw aan de beloften die Hij deed. Ze laten ook de problemen zien waarmee Jakob werd geconfronteerd. Laban bedroog Jakob, waardoor hij zowel Lea als Rachel trouwde. Jakob kreeg veel kinderen via zijn vrouwen en bijvrouwen. Maar er was veel strijd en weinig vrede in zijn familie.

God zegende Jakob met succes in zijn werk als herder. Maar Laban maakte misbruik van hem vanwege deze zegeningen. Toen hij naar Kanaän wilde terugkeren, stond Jakob voor gevaar. Vluchten voor Laban bood geen veiligheid. God beschermde Jakob door Laban niet toe te staan hem kwaad te doen.

De familie van Jakob had veel problemen en was niet volledig trouw aan God. Ze waren niet eerlijk tegen elkaar en bleven valse goden aanbidden. Toch bleef God hen trouw.

Genesis 32:1–35:29

Terugkeren naar het land Kanaän was gevaarlijk voor Jakob. Hij vreesde dat Ezau hem en zijn familie zou aanvallen en doden. Jakob bereidde zich voor door geschenken naar Ezau te sturen en probeerde de vrouwen en kinderen te beschermen. Maar het was God die Jakob en zijn familie beschermde.

Jakob worstelde met de man die Gods zegen aan hem bracht. De man gaf Jakob de naam Israël. Hoewel Jakob de zegen van Isaäk had gestolen, was Ezau erg rijk geworden. Hij had de geschenken die Jakob hem stuurde niet nodig. Ezau ontving Jakob met een omhelzing en viel hem niet aan. Hij had Jakob vergeven. Later konden Jakob en Esau hun vader Isaäk samen in vrede begraven.

Het eerste stuk land dat Jakob in Kanaän bezat, lag nabij de stad Sichem. Jakobs zonen gebruikten het teken van hun verbond met God tegen de mannen van Sichem. Ze misleidden de mannen door hen te besnijden, doodden hen en plunderden de stad. Dit deden ze vanwege wat Hamors zoon Sichem had gedaan met Dina. Jakobs familie moest uit dat gebied vluchten.

Ze verwijderden hun beelden van valse goden en gingen naar Betel. Daar bouwde Jakob een altaar voor God. God zegende hem opnieuw en noemde hem Israël. God beloofde opnieuw zijn verbond met Jakob te handhaven.

De lijst van Jakobs twaalf zonen laat zien waar de twaalf stammen van Israël vandaan kwamen. In

Israël stonden Jakobs zonen ook bekend als patriarchen.

Genesis 36:1–38:30

Het geslachtsregister van Ezaü is vastgelegd in Genesis. Echter, het verhaal van de familie van Abraham en Isaak ging verder via de zonen van Jakob, met name via Jozef.

De zonen die Jakob had met Lea, Bilha en Zilpa waren jaloers op Jozef. Ze waren jaloers omdat hun vader Jozef boven hen verkoos. Ze deden iets slechts tegen Jozef: ze verkochten hem als slaaf. Dit was het idee van Juda.

De broers vertelden Jakob dat Jozef was gedood. Jakob was zo verdrietig dat hij weigerde zich te laten troosten. Vervolgens verliet Juda Jakob en zijn andere broers. Zijn schoondochter Tamar bedroog hem. Ze deed dit omdat Juda's zonen hun zwagerplicht niet vervulden.

Genesis 39:1–41:57

Zelfs toen Jozef niet in Kanaän was, beschermde en zegende God hem. God had vele jaren eerder hetzelfde met Jakob gedaan.

Jozef had succes als manager in het huis van Potifar. Potifar was de Egyptische ambtenaar die Jozef als zijn slaaf had gekocht.

Jozef was succesvol als manager in de gevangenis. Hij slaagde erin de betekenis van de dromen van mensen te begrijpen.

Hij stond ook voor veel problemen. Hij moest als slaaf werken en werd in de gevangenis gezet, hoewel hij niets verkeerd had gedaan. Een ambtenaar die hem had kunnen helpen om vrij te komen, vergat hem.

God hielp Jozef om de betekenis van de dromen van de farao te begrijpen. Vervolgens benoemde de farao Jozef tot heerser over heel Egypte. Jozef zorgde ervoor dat er voldoende voedsel beschikbaar zou zijn tijdens de jaren van ernstige hongersnood.

Genesis 42:1–45:15

Jakob wilde Benjamin niet naar Egypte sturen om voedsel te kopen, omdat hij bang was hem te verliezen, net zoals hij Jozef had verloren.

Jozef stelde zijn tien broers op de proef door hen Benjamin naar Egypte te laten brengen. Vervolgens testte hij hen om te zien of ze Benjamin slecht zouden behandelen.

Juda was veranderd sinds hij Jozef in slavernij had verkocht. Hij bood aan om als slaaf van Jozef te blijven zodat Benjamin vrij kon gaan.

Toen ontdekten de tien broers dat Jozef, de heerser van Egypte, hun broer was. Ze waren bang voor wat hij hen zou aandoen. Maar Jozef vergaf hen. Hij legde uit hoe God goede dingen liet voortkomen, zelfs uit hun slechte daden.

De droom die Jozef had toen hij een jonge man was, kwam uit. Deze droom staat beschreven in Genesis 37:5–11. Zijn broers bogen voor hem. Maar de broers haatten elkaar niet meer en waren niet langer jaloers. In plaats daarvan huilden ze, omhelsden ze elkaar en spraken met elkaar.

Genesis 45:16–50:26

Voordat hij Kanaän verliet, aanbad Jakob God in Berseba. God verscheen aan hem in een visioen en herhaalde delen van het verbond. Hij beloofde het nageslacht van Jakob terug te brengen naar het land Kanaän.

Het nageslacht van Abraham was zeer groot geworden. Jozef gebruikte zijn autoriteit om land te regelen voor de familie van Jakob, zodat ze hun werk als herders konden voortzetten in Gosen. Jozef gebruikte ook zijn autoriteit om voedsel te verstrekken aan de Egyptenaren en mensen uit andere landen. De manier waarop hij dit deed, maakte de farao rijker en machtiger. Later zou dit problemen veroorzaken voor het nageslacht van Abraham. God had Abraham in Genesis 15:13 voor deze problemen gewaarschuwd.

Jakob adopteerde de zonen van Jozef, Efraïm en Manasse, als zijn eigen kinderen. Nadat hij zijn vaderlijke zegen aan hen had gegeven, overleed Jakob. Na Jakobs dood waren de broers bang dat Jozef hen uiteindelijk kwaad zou doen. Maar Jozef had zijn broers volledig vergeven. Ondanks zijn vele lijden had God door hem heen vele levens gered. Dit was een manier waarop het nageslacht van Abraham een zegen voor anderen was.

Voor zowel Jakob als Jozef was het erg belangrijk om in Kanaän begraven te worden. Zij vertrouwden op Gods belofte dat het land Kanaän aan het nageslacht van Abraham zou worden gegeven.